

Zlatá husa
21. máj 2008
Datum: 13. mája 1996

Pokud jste dosáhli
stavu bez ega,
je to ten největší úspěch.
Pokud máte více milující
laskavosti, rychlejší
reakce na požadavky
ostatních lidí
a Mistra,
pak byste měli vědět,
že jste udělali pokrok.
Pokud my, jako praktikující,
kontaktujeme Boha
každý den a nepoužíváme
vyšší vznešenou sílu
pro lepší ideály,
pro vznešenější životní
cíle, potom je to ostuda.
Chcete slyšet nějaký
příběh o Buddhovi?
Buddha měl přinejmenším
několik tisíc
různých životů,
byl různými bytostmi,
a dobře se bavil.
Řekněme, že možná
jednou byl
husou.
Ale pokaždé, když
jde o Buddhovy
předchozí životy, je jedno,
zda byl zvíře či něco jiného,
jde vždy o velice, velice
speciální zvíře...
jako třeba zlatý lev,
zlatý jelen,
zlatá husa,
či třeba zlatá želva.
Tento příběh se jmenuje
Zlatá husa.
Protože on byl vždycky
něco zlatého.
Takže musí být zase.
Před dávnými časy
žil král jménem
Bahuputabakaraka.
Toto jméno znamená

„otec mnoha synů“.
Spolu s královnou
Canmou
vládli v Benares.
Benares je jedno
ze svatých měst v Indii.
Jmenuje se Park jelenů.
Benares znamená park jelenů.
Je to místo, kde Buddha
poprvé kázal
o Čtyřech utrpeních
a čtyřech vznešených cestách
vedoucích k osvobození
od utrpení.
Byla jsem tam.
Nezbylo toho mnoho
z Parku jelenů,
kde Buddha kázal.
Ale je tam
mnoho svatých lidí,
kteří patří k tomu městu
a kteří jsou
velice slavní.
Jedna z velkých žen,
nazývaných Mistryně Indie,
žila v Benares.
Jmenovala se
Anandamoyee.
Slyšeli jste o ní?
Znamená to
„požehnaná matka...“
Už zemřela.
Jednoho dne se královně
Canmě zdálo o zlaté
huse, která mluvila
moudře jako mudrc.
Řekla králi,
že nesmírně touží
vidět a slyšet
toho podivuhodného ptáka.
Král okamžitě zahájil
šetření a zjistil,
že existují takoví ptáci
jako zlaté husy,
ale že jsou velice vzácné
a je těžké je najít.
Máme nějaké
zlaté husy?
Ne, myslím, že v současné
době byly nějaké objeveny

na nějaké velice vzdálené
pláži.
Zapomněla jsem, kde to je.
Tyto husy kladou
vejce, která mají
na sobě stopu zlata.
Možná proto ty pohádky
o zlatě, o husách
nebo kachnách,
které kladly v dávných
dobách zlatá vejce.
Je na nich úplně malinkatý
kousíček zlata.
Možná, že dříve existovaly
a potom po mnoha
generacích
zlato začalo ubývat,
taková
nějaká inflace.
A tak zbyl jenom
malinký zbyteček z dávných
časů, kdy husy
kladly zlatá vejce.
A nyní lidé
informovali krále,
že je v jeho království
velice obtížné
najít tento druh husy.
Ale nicméně,
existují.
Mnoho sloužících
bylo posláno
hledat
zlaté husy,
o kterých se předpokládalo,
že jsou někde blízko velice
vzdáleného jezera.
A také
zaměstnali lovce, aby se
je pokusili nalézt
a přinesli je
do Benares.
Mnoho lidí
radilo králi,
aby vytvořil
jezero
blízko města,
možná, že by se husám
mohlo líbit a mohly by
přiletět tam žít.

V těch časech
žilo mnoho hus
na hoře Chitakuta.
Asi je to v Indii,
Chitakuta?
Je to někde
u hory Kilash,
či někde tam.
Jejich celkový počet
byl 90 000.
Jejich král
se jmenoval
Datatata, Datalatatakata.
A tato husa Datakatata
byla
nádherný pták
s peřím zářivě
zlaté barvy.
On přitahoval problémy.
Během času
bylo zbudováno velké
jezero blízko Benares a
král ho pojmenoval
Canma podle
královny.
Kvetoucí stromy a
květiny a
krásné vzácné
botanické druhy byly
vysazeny kolem jezera.
A také vodní lilie
a lotosy a
další vodní rostliny
a květiny byly
v jezeře.
A každý den
mohli lidé přijít
a pohazovat kukuřici
a jiné druhy obilí,
aby nalákali
ptáky.
A potom královský kurýr,
jeden ze sloužících,
vyvolával hlasitě,
bez mikrofonu,
samozřejmě.
Křičel:
„Benareský král
zve všechny ptáky,
aby přiletěli a žili v míru

na tomto krásném jezeře.
Budou chráněni
před zlem
podle králova nařízení
královými muži.“
Zprávy o jezeře
se dostaly až k divokým
husám na hoře Chitakuta,
Šli
ke zlaté huse
a řekli: „Pane! Benareský
král vybudoval
jezero se sladce vonící
vodou blízko města.
Zaručuje ochranu
všech ptáků,
kteří se tam usadí.
Ptáci budou také krmeni
lesníky.
Pojďme se podívat,
co je to za místo.
Jsme vyčerpáni z života
na vrcholku hory a
hledáním potravy
pro sebe sama.“
A tak zlatá husa,
která byla králem hejna,
souhlasila s jejich
požadavkem.
A tak ona
a někteří z jejich hejna
letěli do Benares.
Král nařídil
svým lovcům, aby pravidelně
střežili jezero.
Řekl jim, že pokud
uvidí zlatou husu dosáhnout
vody,
musí na ni okamžitě
nastražit past.
Hlavní lovec
se svými muži
obcházel jezero
ve dne v noci a čekal, aby
chytil zlatou husu.
Jednoho dne brzy ráno
uviděl obrovské husí stádo
a velkého zlatého
ptáka,
jehož peří se třpytilo

ve slunečních paprscích,
jak letí k jezeru.
Lovec rychle
nastražil past mezi
vodní lilie a lotosy.
Věděl, že zlatá husa
je vůdce a proto
první dosedne
na vodu.
Jako hustý bílý mrak
se 90 000 hus
spustilo na jezero.
Jakmile zlatá husa
dosedla na jezero,
byla její noha
chycena do pasti.
Jakmile hejno vidělo,
že byl jejich vůdce chycen,
kroužilo kolem
a houkalo bolestí.
Ale nikdo neměl
dost odvahy,
aby se ho pokusil zachránit.
Zvedli se a
odlétli zpět do bezpečí
hory Chitakuta.
Pouze Sumuka,
vrchní kapitán těch hus,
zůstal jediný
sám s králem.
Zlatá husa
se k němu otočila a řekla:
„Ostatní husy odlétly,
Samuko!
Bez zaváhání
mě opustily.
Proč zde čekáš?
Odleť rychle,
dokud můžeš.
Pokud zde zůstaneš se mnou,
také tě chytanou.“
Sumuka, hlavní kapitán
a nejbližší služebník
královské husy,
vznešeně dosedl
na vodu
vedle svého krále.
A odpověděl: „Nikdy tě
neopustím, Královská Huso.
Obzvlášť teď, když jsi

v nebezpečí.
Zůstanu a buďto zemřu
nebo budu žít po tvém boku.“
Zatímco hovořili,
přiblížil se hlavní
lovec k jezeru.
Sumuka se rozhodl
pokusit se obměkčit
lovcovo srdce.
Vzlétl k němu
a prosil ho,
aby dal zlaté huse svobodu.
Lovec byl zasažen
královskou krásou
zlatého ptáka
a zeptal se ho:
„Tví druzi všichni
odlétli, vznešená huso.
Copak jsi neviděl
zdálky tu past?“
Zlatá husa
odpověděla: „Když se
život blíží ke konci
a smrt se vkrádá blíž,
nemá smysl bojovat
proti osudu.
Tedy
jsem tu past neviděl.“
Lovec byl
ohromně dojat
moudrostí
zlaté husy.
Zeptal se Sumuky:
„A proč ty jediný
jsi zde zůstal?
Ostatní husy už není
více vidět.
Jsi dosud volný,
ale zůstal jsi po boku
této vznešené husy.
Kdo jsi, že jsi ho
neopustil v době
nouze?“
Sumuka odpověděl:
„On je můj král,
můj druh a přítel.
Nikdy bych ho neopustil,
i kdybych měl zemřít.“
Když to slyšel, pomyslel si
lovec: „Tito ptáci

jsou tak stateční a vznešení.
Když jim ublížím,
bozi mě potrestají.
Co je mi po královské
odměně?
Pustím je.“
Řekl Sumukovi:
„Protože jsi připraven
zemřít pro kamarádství,
osvobodím tvého
krále a druha.
Leťte si,
kam chcete.“
Vyprostil jemně
husí nohu z pasti
a očistil ji
od krve
čistou jezerní vodou.
Vrátil na své místo
vymknuté svaly a šlachy
a jakoby zázrakem
byla noha opět celá.
Nic, co by ukazovalo,
že byla chycena v pasti.
Sumuka byl přešťastný,
když viděl svého krále
svobodného a řekl lovcí:
„Kéž ty a tvoji blízcí
žijete vždy v prosperitě,
lovče,
za tvůj milosrdný akt, kterým
jsi osvobodil mého krále!“